

James Baker, uttanríkisráðharri í USA:

Ódámilig byrjan á ráðharra-karrieru

Tann nýggi amerikanski uttanríkisráðharinn, James Baker, tykist við fyrsta eynakast að vera ein dámiligur og ábyrgðarmikill politikari. Sannleikinn er kortinn tann, að fáir politikarar í vesturheiminum hafa byrjað sína ráðharra-karrieru á so ódámiligan hátt.

Meðan Reagan var forseti var Baker starvsfólkastjóri í Hvíta Husinum. Tá ið George Bush avgjörði at stilla upp sum forseti, gavst Baker sum starvsfólkastjóri fyrri at vera á odda fyrri valstríðnum hjá vinmánum Bush. Baker fullfíggaði tað rákið, sum er blivið alsamt meira ráðandi í amerikanska forsetavalinum, t.e. at hövudsidenturinn verður lagdur á persónar, men ekki á tey politisku stríðsevni.

Sum síni fremstu hjálparfólk setti Baker tvær illagtnar «myndanarfrøingar» («image-makers»), Lee Atwater og Rogers Ailes, ið eru væl kendir innan amerikanska lýsingaridnaðin. Hesir

triggir gjördu valstríðið til helst tað mest ódámiliga nakrantíð í amerikanskari søgu.

Valstríðið snúði seg fyrst og fremst um at «programmerar» Bush soleiðis, at hann undir ongum umstøðum virkaði byttisligur ella beinleiðis keðiligur í sjónvarpinum. Hetta innibær fyrri tað mesta, at krógva Bush fyrri tíðindafólkum, ella halda væl «strukturel» «tíðindafundur», har m.a. Roger Ailes virkaði sum buktalari og Bush sum dukkan. Bush, sum sigst at vera ein høvskur hampamaður, fekk boð um at vera frekur, ágangandi og eirindaleysur. Dukakís. Samstundis spreiddu Baker og Ailes lygnir, slatur og illgitingar um Dukakís og konu hansara á skipaðan hátt iðgønum fjölmiðlar, «direct mail» og risaplakat-kampanjur, har størstidenturinn var lagdur á at lýsa Dukakís sum vandamiklan politikara, sum hevði samhuga við brotsmonnum, neyðtakarum og

narkosmuglarum. Ahal-andi royndir vórðu gjörðar at ala fram teir etnisku fordómarnar í amerikanska samfelagnum við at sipa við vanvirðing til grikska upprunan hjá Dukakís.

Samstundis var konan hjá Dukakís ákærð fyrri at hava brent amerikanska flaggið í skulanum í sekstíðunum. Ávis orð, ið Dukakís hevði nýtt um starvseiðin hjá embætismonnum, vórðu brukt til at prógva at Dukakís var anti-tjóðskaparligur. Við meistarliga at spæla á primitivar tjóðskaparkenslur, generellu fávitskuna hjá vanligu amerikanska borgaranum, óttan fyrri vaksandi brotsverkum og harðskapi, rúsevnismissnýtsluna og ógvísligu dákkingina í stórvýnum, eydnaði Baker og hansara liði at vinna á Dukakís.

Hornasteinurinn í valstríðnum hjá Bush og Baker var ein kriminellur, Willie Horton, ið framdi óhugnaliga brotsgerð meðan hann hevði viku-

skiftisorlov úr statsfongslinum í Massachusetts. Dukakís hevði sum guvernørur stuðlað at fangar fingi slík orlov undir ávisum treytum og umstøðum.

Baker gjörði effektivar sjónvarpslýsingar, har veljarin fekk at vita, at av tí at Dukakís var sinnaður at geva fangum vikuskiftisorlov, var hann sjálvur ikki sørt frægari enn Willie Horton. Temaið í kampanjuni bleiv: Verður Dukakís valdur fara mordarar og neyðtøkumenn at gera akkurát sum teir vilja, og teir fara at fáa dyggan stuðul frá hesum utlendiska mannum, sum hatar amerikansku tjóðina og amerikanska flaggið. Í lýsingunum hjá Baker var eisini sagt, at geislavandi stoðst av havnini í Boston og at Dukakís hevði ábyrgðina av hesum. Víst var ein falsað mynd sum var tikin á umvælingarstøð fyrri kjarnorkukavbátar.

Tað rætta var, og er, at havnin í Boston er akku-

rát líka dálkað sum tær flestu havnirnar í amerikansku storbýnum. Baker og «imyndafrøingunum» eydnaði hinvegin at etablera samband millum Dukakís (undir hvørs leiðslu staturin Massachusetts hevur rokkið stór búskaparlig framstigi) øðrumegin og brotsverk og dákking hinumegin, soleiðis at í hugaheiminum hjá vanligum veljarum hevði hann ta prinsipiellu ábyrgðina fyrri allari dákking, morð-

um og neyðtøkum í USA. Dukakís megnaði ikki at venda hesi gongd. Hann ar av Bush skirdur at vera frisinnaður (liberalur, t.e. sambært politiskari terminologi frá Nixon-tíðini beinleiðis á markinum til marxist-leninismu) í mótsetningi til Bush sjálvan, sum var konservativur og sostatt ein rættur amerikanari.

Hetta eru nøkur fá dømi um, hvussu Baker og

Framhald á síðu 18

um manna, at tann máttin, Reagan forseti grýtti pening í verjuna uppá, ikki kann halda fram, um vónir skulu vera fyrri at gera tað minsta vet við tað ovurhonds stóra hallið á figgarlógin.

Tað er til hetta arbeiðið, at Busch forseti hevur valt vinmánum og trúfasta stuðul sín — 63 ára gamla, fyrrverandi senatorin, John Towers, úr Texas.

Towers var formaður í verjumálaneyndini í Senatunum í fyrsta forseta-umfari Reagans. Hann hevur verið senator í meira enn 20 ár og hevur eisini virkað sum serligi utsendingur. Reagans undir avvápnadarsamráðingunum í Geneve.

Towers hevur eisini arbeiðt hart til tess at tryggja Busch forseta stuðul í statinum Texas. Tað verður sagt, at av hesi orsök hevur Busch komið sær í skuld til Towers, og at hetta er orsøkin til at forsetin hevur skotið upp at velja Tower til verjumálaráðharrar. Hetta

er ikki so, siga keldur í verjumálaneyndini: «Tá ið Busch vil hava Tower sum verjumálaráðharrar, so er tað ikki tí, at forsetin stendur í skuld til Towers, men av tí at Busch hevur fyrri neyðini ein persón sum Tower, til tess at lóysa teir trupulleikar, sum hermegin hevur komið sær út í.

Sjálvt um tað undir senatsheyringini kom í ljósmála, at Tower er stór-njotari av kvinnum og rúsdrekka, hevur Tower eisini tær kvalifikatiónirnar, ið Busch hevur fyrri neyðini hjá einum verjumálaráðharrar.

Tower kennir fullvæl alt til politiska spælið í Kongressini og kunnleiki hansara til vápn og vápnasystem er viðagitin. Heldur skal eingin ivast í áhuga hansara fyrri einari sterkari hermegi. Hinvegin er tað heldur eingin, ið ivast í, at hoyringarnar í Senatunum hava skatt Tower sleiggið um hansara rúsdrekka misnýtslu og hetta, at halda saman við kvinnum, ið hann ikki

er giftur við, hevur minkað um víðingina, hann annars hevur havt. Eisini innan sama societets-klassa, ið annars roknar hann sum verandi ein av teirra egnu. Afturat er so komnar avdúkingarnar um at Tower hevur fingið 5½ mill. dollarar frá vópnaðnaðinum og hevur hetta seinasta ikki økt um trúvirði hansara. Hvørjar orsøkirnar til lagna stríðið í Washington enn eru — teir almennu ásketanir (fráhaldsfundamentalist-ar), mótvægis einum manni av kjoti og blóði, er ilt at gita um, men tungtvingandi eru grundirnar, tí í skrivandi løtu tviheldur Busch um sitt verjumálaráðharravni Tower og hildið verður, at til sjeynda og seinast, so verður tað Tower, ið verður góðkendur sum komandi verjumálaráðharri í USA.

Trupulleikin hjá nýggja verjumálaráðharranum verður reelt ikki at finna nýggj «spariki», trupulleikin er meira hesin, at nytta spariknivn á ein so-

vorðnan hátt, at tær millardir av dollarum, ið longu eru farnar til «leitan» eftir nýggjum «vápnasystemum», ikki fara heilt fyrri skeytið og so hetta, at umgingið verður at tveita sokallaðan góðan pening eftir í vánaligum peningi.

Tað er hesa balancugongd, ið sagt verður, at Tower megnar betur enn nakar annar — og tað í so vorðnan mun, sum áður sagt, at Busch setur stóran part av egnum trúvirði í veð, fyrri at fáa Tower sum verjumálaráðharrar.

Burturur tí, sum Busch forseti higartil hevur sagt, so hevur heimliga national kapitalistiska ófrætta-pressan longu funnið sær burturur brotpetti um ta útstrektu hondina, ið eisini skal virka sum ein slandi nevi. Hendan Tráðarvegstokusering kann ívælest útleiggjast soleiðis: «Eitt sterkt og vinarligt sinnað hjálpsamt USA, ein sannur vinur í neyðini, sum eisini er forur fyrri at geva tær ein so dyggan uppá kjaftin, at tú liggur sum lellurin, ella letur tú

ikki upp, so knúsi eg teg sundur!»

Í Guds egna landi var ein heil helvt á vali og tey tilbiðja Stars and Stripes — á Tráðarvegi biðja Viljavargarnir og demagogurin tevjar. —

Í Suðrafrika galda einans hvítir krossar, sum hava avgjört, at meirilutin ikki hevur valrætt!

USA hevur boykottað Cuba í 30 ár, alt síðani fasistiska diktatorið varð felt, og síðani Palleba fekk mannarættindi, sum t.d. rættin til at velja!

Planetin Jorden hevur roynt boykott mótvægis Suðrafrika, men Thatcher-Bretland ger sær dælt av hesi støðu og Stroessner gamli er farin til Brasilia at hvila seg — mannarættindi, ja, hvat er tað?

Tað er í øllum ferum ikki trupult at skilja Motzfeldt!

Í spurninginum um Liv ella Deyð fyrri mannaættina er tað sjálvandi av tydingi — hesin spurningurin um hver ið tað er, sum hevur atgongd til

tastaturið í Pentagon!

— Tað hevur eisini ein ávisan tyding, hetta um nú alt leikutoyið hjá Reagan fæst at virka, ella ikki fæst at virka og her kann Tower fáa avgerandi tyding! Men hinvegin — tá ið vit øll vita, at nóg mikið er til av «sínkræmmi» til at senda alt og øll í ringrás í allar ævir — so er tað mest áhugaverda kanska spurningurin, um tað er ein vanlig menniskja við menniskjaliknandi lýtum, heldur enn ein garvillur national kapitalistiskur fundamentalistur, sum innballaður í Stars and Stripes, fær hevi til at senda okkum til tað Himmalska, ella stutt sagt heldur eitt menniskja við menniskjaliknandi lýtum, heldur enn fanatikara, ið vegna «almenna askesu» er vorðin valdur til at senda okkum í ringrás í allar ævir.

S